

« Ἐκπλήξεις » εἰς Ἀγγλίαν, ἐνθα θὰ τελεσθῶσιν οἱ γάμοι τῆς θυγατρὸς αὐτῆς Βικτωρίας μετὰ τοῦ πρίγκιπος τοῦ Δίππε.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

Δημοσιολογία (Science des finances). Περί τῶν γενικῶν ἀρχῶν τῆς ἐπιστήμης, τῆς φορολογικῆς νομοθεσίας τῆς Ἑλλάδος ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ ὁμοειδῆ νομοθετήματα ἄλλων χωρῶν, καὶ περὶ τοῦ δημοσίου χρέους αὐτῆς, ὑπὸ I. A. Σουτσοῦ. Ἐν Ἀθήναις ἐκ τοῦ Τυπογραφείου Ν.Γ. Πάσσαρη, 1890. σ. 317. Ἐκ τοῦ νεωτάτου τούτου οἰκονομολογικοῦ ἔργου, ὅπερ ἐξεδόθη μετὰ τὸν θάνατον τοῦ συγγραφέως, ἀποσπῶμεν ὁλόκληρον τὸν πρόλογον :

« Πρὸ ἐτῶν 27, καὶ ἀμέσως μετὰ τὴν μεταπολίτευσιν τοῦ Ὀκτωβρίου 1862, ἐπεχείρησα συγγραφὴν, πραγματευομένην περὶ τῆς ἐπιστήμης « des finances » ἢ ἐκάλεσα « Δημοσιολογίαν ». Δι' αὐτῆς ἐσκόπεον νὰ διεξηγήσω συνοπτικῶτερον καὶ ὅσον ἐνεστὶν εὐκρινέστερον τὰς ἀρχὰς αἰτίνας δέον νὰ διέπωσι τὴν διαχείρισιν τῶν δημοσίων χρημάτων, ἐκθέτων οὕτω τὴν καθόλου καὶ τὴν καθ' ἕκαστον θεωρίαν τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ὅ,τι δὲ με ἐνεθάρρυνεν εἰς τὸ ἔργον τοῦτο ἦτο ἡ πεποίθησις ὅτι ἡ διδασίαι τῶν οἰκονομικῶν τούτων γνώσεων ἐδύνατο τόσῳ μᾶλλον νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν μὴ καλῶς κειμένων, καθόσον οὐδεμία περὶ δημοσιολογίας πραγματεία εἶχε τότε συνταχθῆ εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς γλῶσσαν.

Ἄλλὰ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην τοῦ κοινωνικοῦ καὶ πολιτικοῦ σάλου, ἡ προσοχὴ τοῦ κοινοῦ συνεκεντροῦτο εἰς ἀντικείμενα τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ πολιτικοῦ δικαίου, ἰδίως δὲ εἰς τὰ ζητήματα περὶ τῶν ἀμοιβαίων δικαιωμάτων τῆς νέας Βασιλείας καὶ τοῦ ἔθνους, περὶ δὴ καὶ περὶ μιᾶς Βουλῆς, περὶ καταρχήσεως τοῦ συμβουλίου τῆς ἐκτεταθείας, περὶ ἰσοθιότητος τῶν δικαστῶν, περὶ τοῦ ἀσυμβίβαστου τῆς ὑπαλληλίας πρὸς τὸ Βουλευτικὸν ἀξίωμα καὶ περὶ τινῶν πράξεων λεγομένων κυρίως Βασιλικῶν, δι' ἃς ὡς τινες ἰσχυρίζοντο, δὲν εὐθύνετο τὸ ὑπουργεῖον, ὡς τε τὰ οἰκονομικὰ ζητήματα ἦσαν ζητήματα δευτέρου λόγου ἄξια. Ἄλλως δὲ, κατὰ τὴν χρονικὴν ἐκείνην περίοδον τοῦ ἐθνικοῦ βίου, τὸ φορολογικὸν ἡμῶν σύστημα ἦτο ἀπλούστερον, οἱ φόροι ἦσαν ἐλαφροί, μονοπώλια ἐκτός τοῦ ἄλατος δὲν ὑπῆρχον, τὰ τέλη ἦσαν ἐλαφρά, ἡ δημοσία πίστις ἦτο εἰς τὰ σπάργαντά της, τὸ δημοσίον χρέος ἦτο μικρὸν καὶ ἀσήμερον, τὰ δάνεια τῶν ἐτῶν 1824 καὶ 1825 δὲν ἦσαν ἀνεγνωρισμένα, αἱ Δυνάμεις δὲν μᾶς ἐπέβλεπον, ὡς τῶν ἀποδώσωμεν αὐταῖς τὰς προκαταβολὰς αὐτῶν τὰς γενομένας ὑπὲρ τοῦ ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν αὐτῶν δανείου τῶν 60 ἑκατομμυρίων. Καὶ τότε δὲ ὡς καὶ σήμερον ἐν μόνον τοῖς οἰο κατεβάλλετο ἐπὶ τῶν 18 ἑκατομμυρίων, τῶν ὀφειλομένων εἰς τὰς τρεῖς νήσους. Τὸ δὲ ἐθνικὸν δάνειον τῶν 6 ἑκατομμυρίων, μόνι καὶ μετὰ πολλοῦ ἀγῶνος συνεπληροῦτο ὡστε τὸ δημοσίον χρέος τὸ ἕκαστε ἐξαπλασιασθῆν, ὀλίγον ἐπιβαρῦνει τὸν προϋπολογισμόν.

Ἄλλὰ σήμερον τὰ πάντα μετεβλήθησαν. ἀνεμορφώθησαν καὶ ἐτροποποιήθησαν. Τὸ φορολογικὸν σύστημα κατέστη πολὺ πλοκῶν ἢ φορολογία ἐπέβη ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν πράξεων τοῦ κοινωνικοῦ καὶ ἡμερησίου ἡμῶν βίου. τὰ μονοπώλια ἐπολλαπλασιάσθησαν, τὰ τέλη καὶ οἱ δασμοὶ λίαν ἐπαισθητῶς ἠεθίσθησαν. τὸ δημοσίον χρέος ἀνεβλῆν εἰς ἑκατοστάς ἑκατομμυρίων, διηρέθη εἰς πάγιον, εἰς χρεωλυτικόν, καὶ προσωρινόν. τὰ δημοσία χρεώγραφα καὶ παντὸς εἴδους πιστωτικὰ ἄξια, ἀπασχολοῦσι πολυάριθμον ὄμαδα κερδοσκόπων ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ. Ἀπέναντι λοιπὸν τῆς τοιαύτης οἰκονομικῆς τοῦ ἔθνους ἀναμορφώσεως, κατέστη ἐπικρατὴς ἡ δημοσιεὺσις συγγραφῆς ἐκθετουσῆς θεωρητικῶς καὶ πρακτικῶς τὰ ἀναγκαζόμενα ζητήματα εἰς τὴν νῦν σπουδαιότητα καταστάσαν ἐπιστήμην τῆς Δημοσιολογίας.

Σήμερον πλείστοι εἰσὶν οἱ θιασῶται τῆς Πλουτολογίας, ἡ ἀναπόσπαστον συμπλήρωμα εἶνε ἡ Δημοσιολογία. ἑκατοστῆς νέων τοῦ Πανεπιστημίου, ἀποκριτῆσάντων καὶ μὴ, οὐ μόνον κατανοοῦσιν, ἀλλὰ καὶ δύνανται νὰ συζητήσωσι καὶ σχηματίσωσιν ἰδίαν γνώμην περὶ τῶν οἰκονομικῶν ζητημάτων ἢ δημοσιολογία εἶχε τοὺς φιλοπονωτάτους ἀντιπροσώπους αὐτῆς ἐν τῇ σταδιοδρομίᾳ τῶν πολιτικῶν ἐπιστημῶν. Πλείστοι δὲ διακεκριμένοι δικαστικοὶ ἄνδρες ἀσχολοῦνται καὶ ἡσχολήθησαν λίαν φιλοτίμως περὶ τὴν διευκρίνησιν τῶν ἀμειψθησμένων ἐπὶ Πλουτολογικῶν ζητημάτων.

Συγγραφῆ λοιπὸν Δημοσιολογίας θεωρητικῆ συνάμα καὶ πρακτικῆ καὶ χρομένη τῇ λίαν διδακτικῇ μεθόδῳ, τῆς συγκριτικῆς παραθέσεως τῶν ἀλλοδαπῶν θεσμῶν πρὸς τοὺς ἡμετέρους, εἶνε πιστεύω ἔργον κοινωφελές. Ἐν αὐτῇ κτηματῆται, οἰκοδομηταί, ἐπιτηδευματῆται, τραπεζίται, ἔμποροὶ καὶ πολλοὶ ποικίλας σνάπτοντες καθ' ἑκάστην συμβάσεις, θέλουσιν ἐπίτηθῆ, ὡς ἐν εὐρετηρίῳ, τὸν νόμον ἢ τὴν διάταξιν τοῦ νόμου, τοῦ ἀναγκαζομένου εἰς τὰ εἰδικὰ αὐτῶν ἔργα. Ἐν αὐτῇ θέλουσιν ἀνεύρει προχείρως καὶ οἱ μᾶλλον πεπειραμένοι τραπεζίται τὸν πίνακα τοῦ δημοσίου τῆς Ἑλλάδος χρέους, τὴν ἡμερομηνίαν τῆς συνομολόγησεως αὐτοῦ, τοὺς ὄρους ὑφ' οὓς τὸ δάνειον συνήθη κ.τ.λ.

Πρὸς τὴν πρακτικὴν αὐτὴν ὠφέλειαν ἀποβλέπων ἐπεδόθη ἀποκλειστικῶς ἐπὶ τρεῖς ὁλοκληροὺς μῆνας ἀσθενῶν καὶ οἰκουρῶν εἰς τὴν σύνταξιν τῆς συγγραφῆς ταύτης, ἥτις κατὰ τὴν ἐμὴν πεποίθησιν, ἀναπληροῦ τι κενὸν ἐν τῇ συλλογῇ τῶν περὶ πολιτικῶν ἐπιστημῶν φιλολογικῶν ἔργων, καὶ δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς πρόχειρον βοήθημα εἰς πάσας τὰς τάξεις τῶν πολιτῶν, καὶ εἰς αὐτοὺς ἔτι τοὺς περὶ τὴν ὑπηρεσίαν πεπειραμένους δημοσίους ὑπαλλήλους. Ἄλλὰ συναισθάνομαι ἤδη ὅτι περὶ τῆς χρησιμότητος τοῦ ἔργου ἄλλοις δέδοται ἢ ἀποφανθῶσι, διὸ καὶ ἀνατίθημι τὴν ἐκτίμησιν αὐτοῦ εἰς τὴν εὐθυδικίαν τῆς κοινῆς γνώμης, ἥς ἡ ἐτυμηγορία ἔσται δι' ἐμὲ ὀριστικῆ καὶ τελεσιδικίας.]

Ἐπεὶ Σύνοψις περιέχουσα Ἀκολουθίας καὶ Εὐχὰς ἐκάστῳ χριστιανῷ προσχριστοῦ καὶ ἄλλα ὠφέλιμα. Κατὰ τὴν νεωτάτην ἔκδοσιν τῆς Βενετίας. Ἐκδόσις Ἀνέστη Κωνσταντινίδου. Ἐν Ἀθήναις ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῶν Καταστημάτων Ἀνέστη Κωνσταντινίδου 1891. 32ον σ. 496. Χρυσόδετον λεπτὰ 95.

Τὰ ἔθιμα τῆς Θήρας, Πρόχειρος ἐπιτομὴ τῶν ἀνεκάντων τοπικῶν συνθημάτων τῆς Σαντορίνης, συναθροισθεῖσα διὰ προσταγῆς τοῦ ἐνδοξοτάτου ἄρχοντος δραγομάνου τοῦ βασιλικοῦ ἀκαταμαχίτου στόλου κυρίου Κωσ.τ. Χαντζερῆ πρὸς κοινὸν ὄφελος καὶ ἐπιθυμητὴν εἰρήνην τῆς αὐτῆς νήσου. Διακρίθεισα μὲν εἰς ἑνδεκα κεφάλαια, καθιερωθεῖσα δὲ τῷ αὐτῷ ἐνδοξοτάτῳ ἡμῶν Ἀδύτην μετὰ τῆς προποίσεως καὶ ὀφειλομένης ἡμῖν δουλικῆς ὑπόληψης. Συνταχθεῖσα ἐν ἔτει 1797. Ἐν Θήρᾳ ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῆς Θήρας, 1890. 8ον σ. 28.

Παρνασσός. Σύγγραμμα περιοδικὸν κατὰ μῆνα ἐκδιδόμενον. Τόμος 15—1890. Ἰούλιος. Ἐν Ἀθήναις ἐκδότης Ἄλ. Παπαγεωργίου, 1890. Περιεχόμενα: Ν. Τ. Βουλγάρως, Ἰωάννου Βουλγάρως μεγάλου προποπαπῆ Κερκύρας γραμματα προτροπικὰ εἰς συνδρομὴν ὑπὲρ ὀρθοδόξων χριστιανῶν προσφευγόντων εἰς Κέρκυραν ἐκ τῆς δούλης Ἑλλάδος (1738-1746)—Θ. Βελιανίτου, Γερ. Μαρκοῦρας—Ἰαν. Πολυλά, Ἰλιάδος Ῥαφφιδία Ζ. ἐξ ἀνεκδότου μεταφράσεως—Κ. Δ. Κρυστάλλη, Τρεῖς Δρακολίμναι ἐπὶ τῶν κορυφῶν τοῦ Πίνδου.—Ἐρρίκου Οὐσαί, Ἀσπασία, Κλεοπάτρα, Θεοδώρα (μετὰφράσεις ἐκ τοῦ γαλλικοῦ).—Φιλολογικὸς σύλλογος Παρνασσός.

Φιλολογικὸς Σύλλογος Παρνασσός: **Λογοδοσία τῶν κατὰ τὸ ΚΔ' ἔτος γενομένων** (1888 - 1889) ὑπὸ Σίμου Μπαλάνου προέδρου. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου Ἀλεξ. Παπαγεωργίου, 1890. [Ἡ ἀνὰ χεῖρας λογοδοσία εἶνε ἀψευδὲς τεκμήριον τῆς ὁσημέρας αὐθιχῆς προόδου τοῦ Παρνασσοῦ. Κατὰ ταύτην ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου ἀνέρχεται εἰς 812, ἐξ ὧν τακτικὰ ἐνεργὰ 93, τακτικὰ πάρεδρα 187, ἐπιτιμα 182, ἀντεπιστέλλοντα 308 καὶ ἔκτακτα 42. Ἐν τῇ σχολῇ τῶν Ἀπόρων Παιδῶν ἐνεγράφησαν μαθηταὶ 1000 ἢτοι 180 πλείονες τῶν κατὰ τὸ ἔτος 1887-1888 ἐγγραφέντων. Αἱ εἰσπράξεις τοῦ Συλλόγου ἀνῆλθον εἰς 32,852.58, αἱ δὲ δαπάναι εἰς 29,139.10. Ἡ περιουσία δ' αὐτοῦ ἀνέρχεται εἰς ὀρ. 87,859.48].

Dr Robert Hartig **Ἐιδικὴ Ξυλογωνία** ὑπὸ Νικολάου Α. Χλωροῦ διευθυντοῦ τοῦ δασονομικοῦ καὶ καθηγητοῦ τῆς δασολογίας ἐν τῷ Μετσοβίῳ Πολυτεχνεῖῳ 1890. 8ον σ. 29 μετ' ἑνὸς πίνακος. Δρ. 1.

Sorastrum spino iosum Naeg F. Phalericum. Von Dr. S. Miliarakis. (Athen, 1890) 8ον σ. 7. [Παρατηρήσεις περὶ εἶδους τινὸς φυκῶν τῶν γλυκέων ὑδάτων, ὅπερ οἱ συγγραφεὺς τῆς παρούσης μονογραφίας εὗρεν ἐν τῷ Φαλήρῳ.]

—Ἐξεδόθη εἰς ἴδιον φύλλον ἐκτυπωθεὶς ὁ λόγος ὃν ἐξε-

φώνησε κατά την τελευταίαν ημέραν των γενικών δοκιμασιών, ήτοι την 30 Ιουνίου 1890 ο διευθυντής του εκπαιδευτηρίου «Καποδιστρίου» κ. Α. Βλάχος. Ο λόγος ούτος είναι μία επί πλέον μαρτυρία περί της πλήρους προκοπής του κερκυραϊκού τούτου εκπαιδευτηρίου, όπερ υπό την πεφωτισμένην και εύδοκιμωτάτην διεύθυνσιν του κ. Α. Βλάχου διατελοῦν, δύναται να θεωρηθῆ ὡς ἐν τῶν ἀρίστων ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἰδιωτικῶν λυκείων, ἐφάμιλλον καὶ πρὸς αὐτὰ ἔτι τὰ ἐν Ἀθῆναις πρωτεύοντα εκπαιδευτικὰ ἰδρύματα.

— Ἐξεδόθη τὸ 36 φυλλάδιον τοῦ «**Ἐγκυκλοπαιδικοῦ λεξικοῦ**» περιέχον τὰς λέξεις: «**Ἀποστακτικά**» - «**Ἀραιόμετρα**» καὶ πίνακα «**Ἀποστακτικά μηχαναί.**»

ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΡΓΑ

ὑπὸ τοῦ κ. Σ. Ψύχα ὡς ἀναδόχου τῆς ἀπὸ τοῦ ἐνταῦθα σταθμοῦ τοῦ σιδηροδρόμου Ἀθηνῶν-Πειραιῶς μέχρι τῆς πλατείας Ὀμονοίας προεκτάσεως τοῦ σιδηροδρόμου τούτου, τῆς Βιομηχανικῆς Τραπεζῆς καὶ ἄλλων τινῶν κεφαλαιούχων ὑπεγράφη τὸ καταστατικὸν τῆς ἑταιρίας, ἥτις θὰ ἀναλάβῃ τὴν κατασκευὴν καὶ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῆς σιδηροδρομικῆς ταύτης γραμμῆς. Τὸ κεφάλαιον τῆς ἑταιρίας θὰ ἀποτελεσθῆ ἐκ 3, 000 000 δραχμῶν, ἐκ τῶν ὁποίων μέρος μὲν θὰ κρατήσῃσιν οἱ ἰδρυταὶ αὐτῆς, μέρος δὲ θὰ δοθῆ εἰς δημοσίαν ἐγγραφὴν μετὰ τὴν ἔγκρισιν τοῦ ὑπογραφέντος καταστατικοῦ διὰ Β. Διατάγματος· ἑναρξίς τῶν ἐργασιῶν θὰ γείνη κατὰ Σεπτέμβριον.

— Τὴν ἐβδομάδα ταύτην ἐνηργήθη ἐνταῦθα δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν ἡ μειοδοτικὴ δημοπρασία διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν προκηρυχθέντων ὑδραυλικῶν ἔργων ἐν Θεσσαλίᾳ, ἥτοι τὴν ἀποξήρανσιν τῶν τελεμάτων Κωκυτοῦ καὶ Κολοκυθιάς καὶ τὴν κατασκευὴν φραγμάτων ἐπὶ τοῦ Πηνειοῦ καὶ τοῦ Τρικκαλικοῦ ποταμοῦ, τῶν ὁποίων ἡ κατασκευὴ προϋπελογίσθη εἰς 5,000,000 δραχμῶν. Τὸ ἔργον κατεκυρώθη ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἐν Βώλῃ ἑργοστασίου κ. Μ. Σταματοπούλου προσενεγκόντος 14 ο/ο ἐπὶ ἔλαττον τῶν προϋπολογισθέντων. Ἄλλ' ἡ δημοπρασία ἠκυρώθη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου.

— Αἱ ἐργασίαι τοῦ ὁδοντωτοῦ σιδηροδρόμου Διαικκοφουσίου-Καλαβρύτων προχωροῦσι μετὰ δραστηριότητος. Τὸ δυσχερέστερον μέρος τῆς γραμμῆς, σχεδὸν ἐπερατώθη, εἰς τοῦτο δὲ τὸ ἔργον καὶ τὰ περισσότερα τεχνικὰ ἔργα ἐργάζονται τριακόσιοι ἐργάται. Θὰ κατασκευασθῶσι καὶ ὅλην τὴν γραμμὴν ἐννέα σήραγγες, ὧν ἡ μεγαλύτερα θὰ εἴναι μήκους ἑκατὸν ὀγδοήκοντα μέτρων. Κατὰ μῆνα Σεπτέμβριον θὰ ἀρχίσῃ καὶ ὅλα τὰ σημεῖα ἡ στρώσις τῶν σιδηρῶν ῥάβδων· ἐλπίζεται δὲ ὅτι τὸν Ἀπρίλιον τοῦ προσεχοῦς ἔτους ἡ γραμμὴ θὰ παραδοθῆ εἰς χρῆσιν τοῦ κοινού.

ΕΞΕΔΟΘΗ

ΕΚ ΤΗΣ ΝΕΩΤΕΡΑΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ ΜΑΣ

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΜΑΡΚΟΡΑΣ

Μελέτη ἀναγνωσθεῖσα ἐν τῷ Φιλολογικῷ Συλλόγῳ Παρνασσῶ.

ΥΠΟ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΒΕΛΛΙΑΝΙΤΟΥ

ΤΙΜΑΤΑΙ ΔΡΑΧΜΗΣ

Ἐν τῷ βιβλιοπωλεῖῳ τῆς «Ἐστίας»,

ΑΔΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

κ. Ε. Ν. Σμύρνην. Τὰ ζητηθέντα ἐστάλησαν ὑμῖν τὸ ἀντίτιμον δύνασθε ν' ἀποστείλητε εἰς γαλλικὰ ἢ ἑλληνικὰ γραμματόσημα.

κ. Α. Κ. Τραπεζοῦντα. Διωρθώθη ἡ διεύθυνσίς σας.
κ. Α. Ι. Ἴω. Ἐλισβετιόπουλιν. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν ἀποστολὴν τοῦ περιεργωτάτου ἄσματος· δυστυχῶς ἀδυνατοῦμεν νὰ δημοσιεύσωμεν αὐτὸ ἐν τῇ «Ἐστίᾳ», διότι ἡ διάλεκτος εἰς ἣν εἶνε συνθεθεμένον εἶνε δυσνόητος εἰς τοὺς ἀναγνώστας αὐτῆς, δύσκολος δὲ τυγχάνει καὶ ἡ εὐρεσις ἰδίῳν τυπογραφικῶν χαρακτήρων πρὸς παράστασιν τῶν ἰδιαιζόντων φθόγγων αὐτῆς. Ἄν ἐγκρίνητε δυνάμεθα νὰ περι-

λάβωμεν τὸ ἄσμα, ἐν συλλογῇ δημοτικῶν ἄσμάτων, ἢ παρασκευάζομεν.

κ. Ι. Τ. Ἰθάκην. Ἀποστέλλομεν δύο βιβλία.
κ. Α. Μ. Ὀδησσόν. Ἐνεγράψαμεν τὸν νέον συνδρομητὴν καὶ ἀπεστείλαμεν αὐτῷ τὰ φύλλα. Τὸν ζητηθέντα πίνακα ἀπεστείλαμεν. Τοῦ σημειομένου συγγράμματος ἐξανηλθέντος, δὲν εὐρίσκονται ἀντίτυπα ἐν τοῖς ἐνταῦθα βιβλιοπωλείοις.

Ἄλέξανδρον. Κωνσταντινούπολιν. Ἀπαντῶμεν ἐν εἰλικρινεῖα κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σας. Ἀφίνομεν κατὰ μέρος τὸ ζήτημα τῆς γλώσσης. Ἄν γενικῶς προσφορώτερα εἰς τὴν ποιήσιν εἴναι ἡ καθαρεύουσα ἢ ἡ ἀπλῆ, τὸ ζήτημα ἔλυσαν αὐτοὶ οἱ ποιηταὶ γράψαντες ὅ,τι κἀλλιστον εἰς ἀπλῆν. Καὶ ὅσοι δ' ἐγράψαν εἰς τὰς δύο γλώσσας, τὰ κἀλλίτερα τῶν ἐγράψαν εἰς τὴν ἀπλῆν. Καλὰ ἢ κακὰ, ἀδιάφορον· τὸ πρᾶγμα ἔγεινε καὶ ὁμολογεῖται καὶ ὑπ' αὐτῶν τῶν θιασωτῶν τῆς καθαρευούσης. Ὡστε ἡ γνώμη σας βαρύνει ὅσον φυσικῆς σάπυκος. Τώρα, ἂν δὲν ἐννοεῖτε εἰς αὐτοῦ οἱ λογιώτατοι τὴν γλώσσαν αὐτὴν καὶ δὲν σᾶς ἀρέσκει αἰδιότι δὲν εἶνε δυνατόν νὰ τὴν ὑποφέρῃ καλαισθητὸς ἄνθρωπος, τόσον χειρότερα διὰ σᾶς, ὄχι διὰ τοὺς ποιητὰς μας. Ἀπὸ τῆς ὥρας δὲ καθ' ἣν λέγετε ὅτι διὰ νὰ μάθετε τί θὰ εἴπῃ «**γρασιδῶ**» ἀνοιγετὸ τὸ λεξικόν σας, ὁμολογεῖτε ὅτι δὲν εἰξευρετε καὶ ἑλληνικὰ, διότι ἡ χρῆσις τῆς λέξεως εἶνε πάγκοινος. Καταφεύγετε λοιπὸν εἰς τὴν καθαρεύουσαν καὶ βέβαιος πλέον ὅτι αὐτὴν τὴν ἔχετε ἐξασχολήσῃ (τὸ ἐννοεῖτε αὐτό;) γράφετε στίχους τοιαύτους:

Εἶν' ἡ φίλια αἰσθημα καλαιωθὲν, γελιοῖον·
ὁ ἔρωσ ὁ λευκόπτερος συνήθεια ἀπλῆ,
καὶ εἶνε ἡ καρδία μας αἰμόφυρτον ἄγγειον,
ἐφ' οὐ καλύπτραν εἰδεχθῆ τὸ χρῆμα ἐξαπλοῖ.

Τί ζωντανοί! τί λαχταριστοί! (ἰδῆτέ το εἰς τὸ λεξικόν!) στίχοι! γλωσσικὰ μούμμια καὶ ποιητικὰ ἀλίπαστα. Νὰ σᾶς εἴπωμεν διατὶ δὲν γράφετε εἰς ἀπλῆν; διότι εἰς αὐτὴν δὲν ἠμπορεῖτε εὐκόλα νὰ εἰπῆτε λόγια εἰς τὸν βρόντον, τὰ ἐννοεῖτε μὲ τὸ αὐτὶ ἀμέσως, ἐνῶ εἰς τὴν καθαρεύουσαν λέγετε ὅ,τι θέλετε, καὶ οὐτε οἱ ἄλλοι δὲν ἐννοοῦν τὰ παράλογα καί... οὐτε εἰς. Δοκιμάσατε νὰ εἰπῆτε εἰς τὴν ἀπλῆν τοὺς δύο τελευταίους στίχους τοῦ τετραστιχοῦ καὶ θὰ γελᾶσουν καὶ αἱ πέτραι τῶν καλδιριμῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Καὶ τὸ συμπέραμά μας; Νὰ ἐκδοσθε ταχέως τὴν συλλογὴν σας. Μήπως θὰ μᾶς ἀκούσετε τάχα ἂν σᾶς εἴπωμεν νὰ τὴν σῴσετε;

κ. Γ. Σ. Μεσολόγγιον. Ἀνοῦσιον ὡς ἀνάλατον ψάρι.
κ. Ἠλ. Π. Ἀργαστόλιον. Δὲν θὰ σας ὠφέλει ἡ προσθήκη τῶν 3. Οἱ γρίφοι θὰ δημοσιευθοῦν.
κκ. Ι. Α. Α. Ζάκυνθον.—Δ. Κ. Λευκάδα.—Γ. Σ.—Γ. Ι. Π. Ἡράκλειον.—Μ. Ι. Μ. Νάξον.—Κ. Σ. Ἀγρίνιον.—Ι. Α. Ἰωάννινα.—Θ. Δ. Κ. Κωνσταντινούπολιν.—Δ. Α. Χ. Πύργον. Ἐληφθῆ ἡ συνδρομὴ σας.
Καν Β. Πειραιῶν.—Μ. Σ. Δ. Λονδίον. Ἐληφθῆ ἡ συνδρομὴ σας.

Χέοπα. Κάϊρον. Οἱ στίχοι σας ἔχουν χάριν, ἀλλὰ δὲν εἶνε ἀκόμη ἐπιμελημένοι· μαρτυροῦσιν ἀπειρίαν, ἥτις διὰ τῆς μελέτης καὶ ἀσκήσεως θὰ λείψῃ. Ἐπιζητεῖτε ἀκριβολογίαν ὅσον δύνασθε καὶ μὴ πολυλογεῖτε ἀνευ ἀνάγκης. Ἡ γλώσσά σας ἐν γένει εἶνε πολὺ καλὴ. Ἀναμένομεν καὶ κἀλλίτερα ἔργα.

Εὐστάθιον. (3) Οἱ στίχοι αὐτοὶ εἶνε τοῦ Βύρωνος «εἰς λεύκωμα» ἀρχεῖα μεταφρασμένοι. Διατὶ τοὺς σπετερίζεσθε; Μήπως θέλετε νὰ ἐκδικηθῆτε τὸν Ἐλγῖνον διὰ τὴν σύλησιν τῆς Ἀκροπόλεως;

Λυγαριάν (3) Κοινστάτῃ ἡ ἰδέα καὶ ἡ ἐκτέλεσις ἀκατάστατος. Τὸ μόνον ὅπερ χαρακτηρίζει τὸ ποίημα εἶνε στιχουργικὴ τις εὐχέρεια. Ὁρατοῖς ὁ πρὸς τοὺς ἐρωτευμένους στίχοι:

Ὅλα ἐς τὸν κόσμον γίνηκαν γιὰ νὰ σας καμαρώνουν!

κ. Σ. Μ. Ζάκυνθον. Ἡ ἔκτασις δὲν ἐμποδίζει τὴν δημοσιεύσιν. Ἀναμένομεν βέβαιον ὅτι θὰ εἶνε ἄξιον τοῦ ποιήσαντος.

Θεοδοσάτην, Πάτρας. Ὑφ' οὗς ὅρους λέγετε εὐχαρίστως. Ἄλλὰ τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

Ἄγροδιατόν, Ζάκυνθον. Ὅλα ἀκατάλληλα διὰ τὴν Ἐστίαν, δυστυχῶς.

κ. Ν. Μ. Ἀδριανούπολιν. Ἐληφθῆσαν ἀσφαλῶς, ἀπαντῶμεν δι' ὑποδειχθέντος τρόπου. Οὐδεὶς λόγος ἀνησυχίας.

κ. Α. Ἰωάννινα. Εὐχαριστοῦμεν. Δυστυχῶς αἱ φωτογραφίαι εἶνε ἀδεξιωτάτα ἀντίγραφα γνωστῶν εἰκόνων.